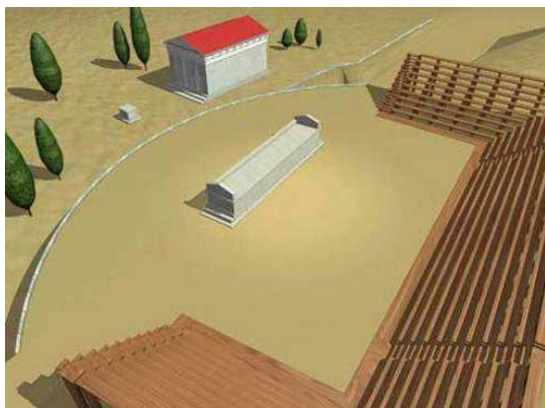

ΘΕΑΤΡΟ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ή ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΕΩΣ

Ιδρύθηκε τον 6^ο αι. π. Χ. από τον τύραννο Πεισίστρατο ή τους γιους του προς τιμήν του Θεού Διονύσου, η λατρεία του οποίου εισήχθη από τις Ελευθερές της Βοιωτίας.

Αποτέλεσε τον βασικό τόπο παραστάσεων του αρχαίου δράματος. Στον χώρο αυτό διδάχθηκαν οι μεγάλες τραγωδίες, οι κωμωδίες και τα σατυρικά δράματα στο πλαίσιο του εορτασμού των Μεγάλων ή Εν Άστει Διονυσίων (Μάρτιος, Απρίλιος). Ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής, ο Ευριπίδης, ο Αριστοφάνης και ο Μένανδρος μέσα από τα έργα τους «παίδευσαν» το αθηναϊκό κοινό και συνέβαλαν στη διαμόρφωση της ελεύθερης σκέψης των πολιτών, απαραίτητη προϋπόθεση της δημοκρατίας.

Απεικόνιση πρωιμότερου ξύλινου θεάτρου

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Κατά την αρχική φάση κατασκευής και λειτουργίας του αποτελούνταν από τρία μέρη:

Ορχήστρα (χώρος που κινείται ο χορός)
Κοίλον (χώρος θεατών με ξύλινες κερκίδες)
Σκηνή (χώρος ηθοποιών)

Στα χρόνια του Περικλή ιδρύθηκε το Ωδείο Περικλέους στο οποίο οι ποιητές παρουσίαζαν συνοπτικά τα έργα τους πριν από τις παραστάσεις (προάγωνας).

Κατά τον 4^ο αιώνα οι ξύλινες κερκίδες αντικαταστάθηκαν από λίθινες ενώ στην πρώτη σειρά καθισμάτων τοποθετήθηκαν μαρμάρινοι θρόνοι για τα επίσημα και τιμώμενα πρόσωπα (προεδρία) με διακριτό τον θρόνο του ιερέα του Διονύσου Ελευθερέως.

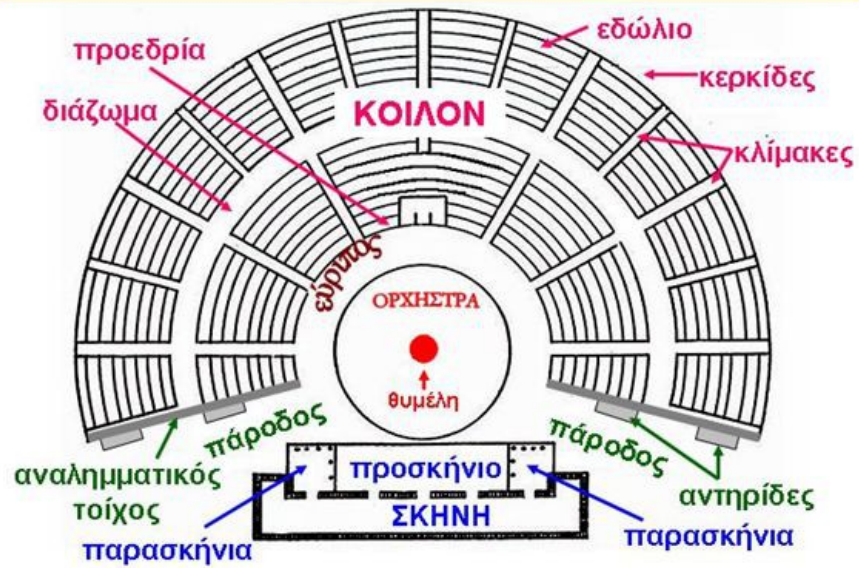
Στα ελληνιστικά χρόνια προστέθηκε δεύτερος όροφος στη σκηνή.

Τη Ρωμαϊκή εποχή ανανεώθηκε το σκηνικό από τον Ανδριανό (117 μ. Χ. – 138 μ. Χ. ενώ τα είδη του δράματος (τραγωδία, κωμωδία, σατυρικό δράμα) παριστάνονταν προσωποποιημένα μέσα από γλυπτά.

Το 267 .Χ. καταστράφηκε από τους Έρουλους (βαρβαρικός λαός).

Η χωρητικότητα του θεάτρου υπολογίζεται σε 17000 – 19000 θεατές.

ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

8^ο ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ Β ΤΑΞΗΣ

ΟΔΗΓΟΣ ΞΕΝΑΓΗΣΗΣ

